

Életre kelt a Barátság Antológia

Bemutató a szegedi Nemzetiségek Házában

Szegeden az évszázadok során sokféle nemzetiség fordult meg, telepedett le és élte hosszabb-rövidebb ideig konfliktusoktól mentesen, nagy bölcsességben a maga mezővárosias jellegű életét. Az első magyar népképviselői országgyűlés, 1849. július 28-án Szegeden alkotta meg és fogadta el a nemzetiségi törvényt, amelyben elismerte az országban élő nem magyar népek nemzeti jogait. Budapest után Szegeden alakult a legtöbb, szám szerint tizenegy nemzetiségi önkormányzat. Ez jól mutatja, hogy ma is különösen sok aktív, a népével, kultúrájával együtt élő és azért tenni akaró ember él a városban. Hét szegedi kisebbségi önkormányzat összefogott és közösen működteti a Nemzetiségek Házát, amely civil szervezeteknek, egyesületeknek is otthont ad, a nemzetiségi rendezvények lebonyolításával pedig kultúrházként működik.

A Ház 2008-ban ünnepelte fennállása tizedik évfordulóját, s működése a szegediek sikertörténete. A magunk tapasztalatai is ezt erősítik. Amikor ott jártunk – mert az Anyanyelvek Napja alkalmából meghívást kaptunk a Barátság Antológia bemutatójára – az Osztróvszky utcában álló házban már délután nagy volt a sürgés-forgás, sorra érkeztek a vendégek az esti rendezvényre. Örömmel konstatáltam, hogy Korom Alexandra, a rendezvény szervezője nem túlzott, hamar megtelt a terem, s a soknyelvű forgatagban azonnal otthon éreztem én is magam. Igazi Barátság Ház, gondoltam, de nem mondtam ki, mert a Nemzetiségek Háza elnevezés találó, tökéletesen egybecseng mindazzal, ami ott történik: a nemzetiségek kultúrájának, nyelveinek ápolásával.

A két tehetséges ifjú zenész – Pál Olivér és Varga Éden alföldi szlovák és román népdalokat adott elő, majd dr. Tóth István, történész, a Szegedi Nemzetiségi Szövetség elnöke köszöntötte a hallgatóságot. Beszélgetés következett, a Barátság folyóirat indulásáról, céljairól, terveiről, majd az Antológia megszületéséről, jelentőségéről. Az eszmecsere követően az est moderátora, a szegedi Német Kisebbségi Önkormányzat elnöke, Korom Alexandra kérte fel

a megjelent alkotókat és egyetemistákat, akik ukránul, németül, örményül, szlovákul, szerbül és bolgárurolvostak fel az antológiából. A Szegedi Egyetem elsőéves ukrán szakos hallgatói Zincsenko Valentin verseit adták elő. Elhangzott Milosevics Péter és Hadzshipetkova Krisztina írása szerbül az egyetemisták, illetve bolgárurol Marinella Mladova, az egyetem bolgár lektora előadásában. Nagy taps köszöntötte a jelen lévő Juraj Dolnozemskýt, Alexander Kormoš és Fuhl Imrét, akik maguk olvasták fel műveiket – magyarul és szlovákul. Áts Erika versfordításait és Becker Róbert versét németül hallhattuk Madari Rotraut, Rosental Emma és Juhász Ilona tolmácsolásában. Dr. Tóth Rózsa a Délmagyarországi Örmény Kulturális Egyesület elnöke Hrajcsa Kocsar Nahapet című művéből olvasott fel, Krajcsír Piroska fordításában. Így keltek sorra életre az Antológia lapjai, nagy sikert aratva a hallgatóság soraiban.

Már a Ház asszonyainak saját készítésű szendvicseit fogyasztottuk, amikor a következő, ukrán rendezvény szórólapjait és meghívóit osztogatták. Én is belenéztem a gazdag programkínálatba: görög és szerb táncház, előadás a németek történetéből... A rendezvények szinte folyamatosak, mindig van élet a Házban!

Ezúton is köszönjük a meghívást és további sok sikert kívánunk a szegedieknek a Nemzetiségek Házában!

Mayer Éva



Az eseményen készült képekből a hátsó borítón láthatnak összeállítást.